

[Askjær Jørgensen]

at vi nu kan arbejde med en samlet vurdering af det offentliges forbrug, og det er dette lille skridt i den rigtige retning af det, fremskridtspartiet har argumenteret for, jeg vil rose finansministeren og budgetdepartementet for. Så afventer vi den budgetredegyørelse, man har lovet vil komme til foråret. Måske vil den kommende finanslov også komme til at bære præg af, at man har taget det til efterretning, at man bør vurdere det offentliges forbrug under ét, som vi har gjort det i fremskridtspartiet fra partiets start.

I bemærkningerne til lovforslag nr. L 112 erkender finansministeren direkte, at man bevidst skaber en høj rente i Danmark. I hvert fald hedder det: »Såfremt der ikke træffes foranstaltninger til at modvirke den likviditetsforøgelse« – som underskudsfinansloven medfører – »vil den kunne medføre et rentefald.«

Det er en erkendelse af, at man fra regeringens side direkte fører en politik, der giver os højrentesituationen.

Når man nu har bedt om en bemyndigelse til at optage disse store lån, må det være rigtigt at tage fat i, hvad det er, man vil med disse lån. De skal bruges til at dække nogle betalingsbalanceunderskud. Jeg synes, det er interessant, hvad vi har været vidne til; vi har hørt hr. Ellemann-Jensen og hr. Niels Helveg Petersen diskutere disse ting i radioen. Vi pegede fra fremskridtspartiets side på det allerede ret tidligt, da man havde fået SV-regeringen præsenteret. Jeg vil gerne her citere fra folketingets forhandlinger den 8. september i sidste samling (Folketingstidende 1977-78, sp. 12601):

»Med det kendskab, vi har i dag til regeringsprogrammet, kan man konkludere, at der i virkeligheden ikke er sammenhæng mellem de politiske opstillede mål og de besluttede politiske midler på grundlag af regeringens egne forudsætninger. Der står derfor det helt åbne spørgsmål tilbage, hvad regeringspartierne i virkeligheden er mest bundne af. Er det målsætningen, betalingsbalanceunderskuddet på de 6,5 mia kr.? Eller er det midlerne, de 6 mia kr. i finanspolitisk stramning? Hvis betalingsbalancen er det helt afgørende og den, der binder mest de to regeringspartier imellem, så skal der jo ske en endnu større beskæring af reallønnen.«

Jeg har bemærket, at finansministeren ikke er til stede, og vil derfor bede den fungeren-

de finansminister om at fortælle os nu ved denne behandling af de foreliggende bemyndigelseslovsforslag, hvad det egentlig er, man sigter efter, hvad det er, regeringsaftalen indeholder. Om det er et betalingsbalanceunderskud på 6,5 mia kr., eller hvad det er, det drejer sig om, for det er meget svært at finde ud af det. Budgetoversigten, jeg roste for lidt siden, omtaler noget med 7½ mia kr. I dagbladet Information for i dag bakker statsministeren hr. Ellemann-Jensen op vedrørende de 6½ mia kr. I sit indlæg ved finanslovsforslagets tredje behandling her umiddelbart før juleferien udtaler hr. Camre, at man ikke kan komme ned på de 7½ mia kr., men at det naturligvis vil ligge over 7½ mia kr.

Der er stor uklarhed, og jeg synes, regeringen og SV-partierne, når de kommer og beder om disse bemyndigelser, skylder os at fortælle, hvilket betalingsbalanceunderskud man regner med, hvad det er for nogle ting, man ønsker at få finansieret. Nå, men i morgen skal man vel diskutere rentens højde, på trods af at alle ved, at den høje rente skyldes den uansvarlige økonomiske politik, der føres, og at en eventuel vedtagelse af de foreliggende lovforslag direkte medvirker til at cementere Danmarks højrentesituation.

Fremskridtspartiet gjorde sig ikke medansvarlig for den uforsvarlige finanslov, man vedtog som en bittersød julegave til det danske folk, og vi føler os derfor ikke forpligtet på nogen måde over for de følgelove, der kommer af den vedtagne finanslov.

Det bliver således ikke med fremskridtspartiets stemmer, finansministeren opnår de her søgte bemyndigelser. Der er, som jeg har nævnt, tre oplagte begrundelser derfor: man cementerer højrentesituationen, og hvad er højrentesituationen? Større ledighed, højere boligudgifter i nybyggeri osv.

Vi betragter de foreliggende lovforslag som lysende klare eksempler på, hvor dårligt Danmark styres, og jeg skal slutte med at udtrykke håbet om, at det ikke varer alt for længe, inden samarbejdet mellem venstre og socialdemokratiet endeligt revner. Vi er klar over, at det knager gevaldigt i fugerne, som jeg illustrerede med spørgsmålet om størrelsen af det forventede betalingsbalanceunderskud.

Ellemann-Jensen (V):